СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — **UKRAINIAN DAILY**

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 134. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-го ЛИПНЯ 1987 — ЦЕНТІВ 25 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 16, 1987 — No. 134. — VOL. XCIV.

...АНСЬКИЙ СВЯЩЕНИК ВКАЗУЄ НА ГОЛОД-ҐЕНОЦИД В УКРАЇНІ

„Спізнений і невластивий протест", — так висловився один із читачів газети „Плейн Ділер" у Клівленді, Огайо, з приводу прийнят тя Папою Іваном Павлом II президента Австрії Курта Вальдгайма.

Ці, що протестують проти зустрічі Папи з Вальдгаймом роблять це запізно, та ще й проти цілком невластивої події. Протестувати мали б усі народи світу проти зустрічі президента Френкліна Д. Рузвелта з Максімом Літвіновим, представником Йосифа Сталіна в цілях встановлення дипломатичних зв'язків між З'єднаними Стейтами Америки і СССР, — пише о. Френсис Карпі у листі до редакції.

„Я не є проти дипломаттичних зв'язків між народами, одначе повища спроба відбувалася в тому часі, коли Сталін доконував жахливі злочини, включно із плянованим штучним голодом мільйонів українців. І саме цей дипломатичний акт, ухвалений Рузвелтом можна назвати леґалізацією і одобренням злочинів, тоді як зустріч Папи з Вальдгаймом такою в жодному разі не була.

„Роблячи це дипломатичне потягнення Рузвелт став архітектом голокосту, який мав щойно наспіти. Він прилучився до головних, злочинців Сталіна і Адольфа Ґітлера. Вони три виявили презирство до людського життя в його найбільш жахливій формі — ґеноциді. Пошана, любов і милосердя до людей, як цього навчав Христос, не була в їхніх думках, ані в їхніх серцях. Тоді породилась ідея виправдання: якщо Сталінові безкарно пройшло вбивство мільйонів українців-християн, чому ж тоді не можна Гітлерові мордувати мільйони жидів і християн? Обидвом ці злочини пройшли безкарно. На сором цілому цивілізованому західньому світові ці найбільш жорстокі, безсоромні тортури і морди чоловіків, жінок і дітей стались на протязі 10-ох років.

Згоджуюся з рабином Брусом Ейбрамсом, що писав 25-го червня ц.р.: „Не було причини на голокост. Влада ганебності й зла потребує тільки того, щоб чесні люди не реаґували". Папа тяжко працює над тим, щоб побороти владу зла на всіх фронтах. Він не сміє стати прицілом уведених в обман фанатиків, бо ж й так робив Христос, приймав всіх, що йшли до нього, однаково святих і грішників", — закінчує свого листа о. Карпі.

ПРАВОСЛАВНИЙ ПАТРІЯРХ ВІДВІДАЄ ПАПУ

Рим. — Константинопільський Патріярх Димитрій I повідомив, що прибуде до Риму на відвідини „любови, миру та братньої зустрічі" з Папою Іваном Павлом II. Візита відбудеться від 3-го до 7-го грудня 1987 року. Таким чином, зустрічі й розмови між найвищими представниками Католицької й Православної Церков стануть дедалі частіш й тісніші.

Останніми десятиріччями перша зустріч між Папою і константинопільським Патріярхом відбулася в Єрусалимі 1964 року. Там зустрінулись Папа Павло VI та Патріярх Атенаґорас I. Згодом, 25-го липня 1965 року Павло VI й Атенаґорас I знову зустрінулись у Стамбулі. Того ж року, у жовтні, Патріярх Атенаґорас I прибув з відвідинами до Риму, де знову зустрінувся з Павлом I.

Теперішній Папа Іван Павло II рік після свого вибору, 30-го листопада 1979 року прибув до Константинополя, щоб зустрінутись із нововибраним Патріярхом Димитрієм I.

З цієї нагоди створено спільну комісію у справі богословського діялогу між Католицькою й Православною Церквами.

На Союзівці знову відбудеться учительський семінар

Ню Йорк. — Шкільна Рада інформує, що й цього року, завдяки Українському Народному Союзові, відбудеться двотижневий семінар для підвищення кваліфікацій вчителів, рідних шкіл.

Семінар відбудеться від неділі 9-го до неділі 23-го серпня ц.р. на відпочинковій оселі Союзівці, коштом УНСоюзу. Союз заплатить за повне утримання, харчі й мешкання учасників цього семінару.

Цей семінар запланований для підвищення кваліфікацій вчителів шкіл українознавства. Директори шкіл повинні подбати про своїх кандидатів. Директори отримали відповідні обіжники, в яких були подані інформації про згаданий семінар. Кожний кандидат може зголоситися, в порозумінні з директором школи, прямо на адресу Шкільної Ради, подаючи такі дані: короткий життєпис, клясу чи предмет навчання, свою адресу та телефон.

Керівник цього семінару д-р Євген Федоренко голова Шкільної Ради, а лекторами будуть відомі фахівці з окремих українознавчих предметів. Зголошення слід надсилати на: Education Council-UCCA, P.O.Box 391 — Cooper Station, New York N. Y. 10276-0391.

ПРЕДСТАВНИКИ СССР ВЕДУТЬ РОЗМОВИ З ІЗРАЇЛЬЦЯМИ

Єрусалим, Ізраїль. — Совєтська делеґація, яка прибула до Єрусалиму нібито для того, щоб перевірити посілості, тобто власність Російської Православної Церкви і поцікавитись життям 2,500 совєтських громадян, які все ще користують ся совєтськими пашпортами й не прийняли ізраїльського громадянства, зустрілася у вівторок, 14-го липня ц.р., з офіційними представниками міністерства закордонних справ, правдоподібно для того, щоб перевірити можливості встановлення дипломатичних відносин з Ізраїлем і відкрити, спочатку консулят, а потім амбасаду.

Правда, речник совєтського міністерства закордонних справ Ґеннадій Ґерасімов заперечив поголоски про нав'язання дипломатичних зв'язків і група совєтських дипломатів і працівників міністерства закордонних справ повернеться до СССР після виконання свого завдання. Західні дипломати і кореспонденти встановили, що совєтська делеґація у числі вісім осіб перебуватиме в Ізраїлі принаймні три місяці.

Приїхавши до Єрусалиму совєти зустрілись з протестами і демонстраціями тих ізраїльців, які мають в СССР своїх рідних. Вони, зібравшись під будинком міністерства закордонних справ, домагалися вільної еміґрації з СССР, а використавши неувагу поліції, прорвали поліційний кордон і оточили ізраїльських і совєтських дипломатів. Насильна зустріч демонстрантів з дипломатами відбулась на щастя спокійно, а совєтські члени делеґації радо відповідали на питання не тільки демонструючих, але також місцевих і закордонних кореспондентів і радо фотографувались з ізраїльськими офіційними представниками.

Дипломати і політичні спостерігачі кажуть, що це вперше Москва вислала свою офіційну делеґацію після 20-ох років перервання дипломатичних зв'язків, коли ізраїльські війська окупували арабські землі

Головою совєтської делеґації є Євгеній Антіпов. Він, під час зустрічі з кореспондентами заявив, що він й інші члени делеґації, прибули до Єрусалиму не з дипломатичною місією, а тільки для перевірки технічних можливостей, але він розмовляв з журналістами про загальні проблеми на Близькому Сході, можливість збільшення еміґрації жидів із Совєтського Союзу тощо. Не зважаючи на те, що Ґ. Ґерасімов виключає можливість візити ізраїльських дипломатів в Москву в найближчому майбутньому, поінформовані в Єрусалимі особи кажуть, що СССР, правдоподібно, не відмовиться від такої візити, не зважаючи на те, що в СССР немає ізраїльських громадян.

Серед антисовєтських демонстрацій був також, як завжди Анатолій (Натан) Щаранський, який домагався публічно, щоб уряд СССР видав візи для всіх 400,000 жидів, які хочуть покинути Совєтський Союз.

О. НОРТ ЗАХИЩАВ БОРЦІВ ЗА СВОБОДУ

Підполковник О. Норт описує знімки з його доповіді про ситуацію в Нікараґуа.

Вашінгтон. — У вівторок, 14-го липня, слідча комісія Конґресу закінчила переслухання Олівера Норта у справі розслідування афери Іран-контра.

На початку засідання серед членів комісії зав'язалася суперечка, яка тривала біля 45 хвилин. Консервативні законодавці вимагали щоб О. Нортові була надана можливість виголосити промову на захист нікараґуанських партизанів, з якою він понад сто разів виступав у минулому, а демократи і помірковані республіканці заперечували проти цього.

Під час переслухань Норт неоднаразово заперечував, що промова на захист партизанів, яку він виголошував під час зустрічів з членами Конґресу і групами приватних громадян, включала заклики жертвувати гроші на нікараґуанський спротив. В один час закон забороняв працівникам Уряду звертатися до американців з такими закликами. Минулого тижня республіканець з Ню Джерзі Джеймс Кортер запропонував, щоб Нортові була дана можливість виголосити свою промову на цю тему, щоб члени комісії могли переконатися, що вона не містить такого заклику.

У вівторок рано Дж. Кортер знову порушив цю справу. Багато членів комісії заперечили йому. Серед них був і голова слідчої комісії демократ з Гаваїв Деніел Інує. Кортера підтримали консервативні республіканці. Інує оголосив перерву, під час якої комісія обговорювала цю справу за закритими дверима. В результаті законодавці прийняли рішення дозволити Нортові виголосити скорочений варіянт його промови.

Виступ підполковника тривав біля 15 хвилин. Він розповів про загрозу, яку представляє собою совєтське проникнення в західню півкулю і описав совєтську зброю, знайдену в багатьох країнах Центральної Америки.

Як зауважує Ассошіейтед Пресс, лекція Норта була „пропаґандивною перемогою" нікараґуанського спротиву. Закінчивши її, підполковник знову підкреслив, що ніколи не просив грошей для партизанів і, таким чином не порушував відповідної заборони Конґресу.

Потім члени комісії продовжили допит Норта, під час якого підполковник подав нову подробицю: іранський промисловець Манухер Ґорбаніфар одного разу запропонував йому мільйон долярів, якщо Норт допоможе йому заробити на продажу американської зброї Теґранові. „Про це не може бути й мови", — сказав Норт іранцеві і попередив його, що якщо той „знову заведе таку розмову", то йому доведеться „дуже скоро вийти з гри".

Голова комісії Палати Репрезентантів демократ Луїс Стовкс накинувся на Норта, що його зізнання „були застрашуючими" і що дії Норта та інших працівників Білого Дому „ставлять демократичне суспільство на грань анархії". „Якщо ми колись схвалимо такі дії, — зауважив конгресмен, — то я можу вам сказати лише: 'Боже, спаси і сохрани Америку!' — тому що тоді ми станемо на шлях, що веде до анархії, диктатури і тоталітаризму".

Після того, як комісія закінчила переслухання Норта, перед конгресменами знову виступив колишній начальник підполковника Роберт МекФарлейн, що був дорадником Президента в справах крайової безпеки перед тим, як цю посаду зайняв віцеадмірал Джан Пойндекстер. МекФарлейн сказав, що він не знав про деякі дії Норта, але не сумнівається, що Норт говорив правду і що він діяв згідно зі законами.

59-ий Відділ УНСоюзу в Бриджпорті влаштовує пікнік

Бриджпорт, Конн. (І.Г.). — Вже кілька років в літню пору 59-ий Відділ УНСоюзу влаштовує успішні пікніки в літньому часі для української громади околиць Бриджпорту. Голова Роман Стець та фінансовий секретар Тарас Слевінський роблять усі зусилля щоб ця літня зустріч якнайкраще вдалася. Всі попередні пікніки були дуже успішні. Це є добра нагода пізнати УНС та приєднати нових членів.

Цього року пікнік відбудеться в неділю 26-го липня, під охолоджуючими деревами в Booth Memorial Park, 134 N. Main St. Stratford, Conn. (Exit 33 from I-95 or Exit 53S from Merritt Prwy.).

ПРИВІТАННЯ, РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

ПРИЙНЯТІ НА ЗВИЧАЙНИХ НАРАДАХ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ НА СОЮЗІВЦІ В ТИЖНІ ВІД 7-ГО ДО 12-ГО ЧЕРВНЯ 1987 РОКУ.

ПРИВІТАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

(Схвалені однодушно на пропозицію Резолюційної Комісії)

Головний Уряд Українського Народного Союзу, зібраний на своїх річних нарадах на Союзівці в тижні від 8-го до 12-го червня 1987 року:

1. Шле як завжди свій братський привіт українському народові під совєтською займанщиною, що в останньому році поруч своєї невтомної боротьби за свою національну самобутність зазнав новий незміряний своїми наслідками удар із найбільшою атомовою катастрофою яка мала місце саме у серці України. Глибоко співчуваючи своїм братам, що потерпіли від вибуху в атомовій станції Чорнобиль, Головний Уряд УНС закликає всіх своїх членів продовжувати і пожвавлювати свою активну участь в усіх акціях скерованих на допомогу українському народові на його віковічних землях.

2. Вітає в пошані ієрархів наших Церков та проводи наших церковних об'єднань, вітає нашу світову громадську надбудову та наші крайові централі, вітає проводи і членів наших крайових і місцевих харитативних, наукових, молодечих, жіночих, економічних та всіх інших установ і закликає всіх своїх членів активно включитися в усі їхні акції ведені для добра нашої громади і нашого народу.

3. Головний Уряд УНС йдучи за закликом ієрархів наших Церков та проводів наших релігійних об'єднань і Крайових Комітетів відзначування 1000-річчя Християнства України закликає всіх своїх членів активно взяти участь у підготовці і переведенні найгіднішого відзначення події у 1988 році.

РЕЗОЛЮЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

1. Поробити всі заходи, щоби при помочі секретарів Америки й Канади було придбаних під час року 2.000 нових членів, а других 2.000 нових членів повинні придбати в тому часі ПРОФЕСІЙНІ ОРГАНІЗАТОРИ.
2. Заанґажувати голови активних Округ до праці на постах Окружних організаторів, що повинно бути допоміжним у виконанні квоти Відділів.
3. Відбути під час осінніх місяців ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ у всіх Округах Америки й Канади получені з секретарсько-організаційним вишколом.
4. Продовжувати акцію „Союзових Клюбів", а саме:
   - КЛЮБ П'ЯТЬДЕСЯТНИКІВ (50 до 99 членів)
   - КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ (25 до 49)
   - КЛЮБ БУДІВНИЧИХ УНСОЮЗУ (10 до 24 чл.)
   - КЛЮБ ВІДДАНИХ СОЮЗОВЦІВ (5 до 9 чл.)
5. Продовжувати союзові оголошення на радіопередачах Америки й Канади.
6. Використати союзові фільми для пропаґування доброго імени УНСоюзу.
7. Продовжувати реґулярну появу „Союзової Трибуни".
8. Продовжувати уділювання грошевих нагород ґрадуантам шкіл українознавства, як Америки так й Канади.
9. Поробити всі заходи, щоби при помочі впровадженої компюторської системи, СВОЄЧАСНО виплачувати секретарську квартальну винагороду за збирання вкладок.
10. Вести акцію закладання нових Відділів на нових поселеннях наших громадян.
11. Екзекутивний Комітет повинен без проволоки приготовити проєкт „СТАТУТОВОГО ОФОРМЛЕННЯ ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ" згідно резолюцій 31-ої Конвенції.
12. Розпочати збирання відповідних матеріялів для історії (пропам'ятної книги) з нагоди 100-ліття БАТЬКА СОЮЗУ
13. У зв'язку з світлим Ювілеєм 1000-річчя Хрищення України, закликаємо всіх урядовців Управ Відділів і Округ Америки та Канади активно співпрацювати з місцевими Комітетами.
14. Організаційна Комісія одобрює акцію Екзекутивного Комітету в напрямі розбудови УНСоюзу при помочі професійних організаторів, але Екзекутивний Комітет повинен заздалегідь устійнити їхній плян праці в терені, а головно накреслити плян співпраці з секретарями Відділів.
15. Установити вимогу праці професійним організаторам щодо кількости придбання нових членів, та родів кляс забезпечення тих членів.
16. Підвищити на піввідсотка винагороду секретарям за збирання членських вкладок та полагодження союзових справ.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЖІНОЧОЇ КОМІСІЇ

Жіноча Комісія Головного Уряду УНС схвалила наступні рекомендації для Екзекутиви УНС:

1. Заохотити усіх членів УНС взяти активну участь у плянуванні і переведенні відзначування 1000-річчя Хрищення України.
2. Постійно пригадувати жінкам, щоб дбали про своїх дітей, внуків і усіх членів родини забезпечуючи їх в УНС і використовували матеріяли УНС, стипендії і дитячі табори на Союзівці.
3. Пригадати Відділам УНС організувати і брати участь у відзначуванні річниці трагедії в Чорнобилі і її жертв і запрошувати засоби масової інформації на усі такі відзначування.
4. Заохочувати Відділи відродити братську діяльність і збільшити опіку над сиротами, вдовами і убогими.
5. Давати стипендії для потребуючих дітей у віці 7-11 років на їхнє перебування на літніх таборах Союзівки.
6. Пригадати секретарям Відділів, щоб подавали імена та адреси потребуючих дітей, щоб їм можна було посилати безплатно дитячий журнал „Веселка".
7. Рівночасно старатися про подання імен та адрес студентів середніх шкіл і коледжів, щоб їм можна було післати дарові числа „Українського Тижневика".
8. Піддержувати Комітет Оборони Українскої Спадщини морально і матеріяльно так як це було у минулому.

РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ МОЛОДІ

Головний Уряд рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Тому, що в 1988 році припадає 1000-річчя Християнства України — важлива річниця в історії українського народу, Головний Уряд закликає усіх членів УНСоюзу, зокрема молодих професіоналістів, активно включитися в усі всенародні та місцеві святкування 1000-річчя.
2. Рекомендується продовжити моральну і матеріяльну

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ ТИЖНЕВИК „Арґументи і факти" повідомив про арешт фальшивомонетника, який виготовляв 20-долярові банкноти. Він встиг реалізувати 700 з 1,000 виготовлених асиґнацій, після чого був заарештований. На запитання, чому він виготовляв доляри, фальшивомонетник відповів: „Я хотів підірвати основи американської економіки".

ЛІДЕР БРИТАНСЬКОЇ Лейбористської партії Нілл Кіннок оголосив склад так званого „тіньового кабінету". Згідно з традиціями уряд формує не лише партія, що перемогла у виборах, але й провідна опозиційна. Як і в уряді Марґарет Тачер, що править країною, в лейбористському кабінеті 22 міністерські місця. Лейбористські „міністри" будуть висловлювати точку зору своєї партії у всіх парляментських дебатах, але їх вплив можна вважати чисто символічним. Маючи солідну більшість 102 послів М. Тачер може в найближчі п'ять років не сумніватися в тому, що парлямент схвалить її курс. Програма лейбористів лишилася незмінною. Вони виступають за розширену націоналізацію промисловости, за відмову від власної нуклеарної зброї, а також за ліквідацію у Великобританії американських військових баз.

ПІД ЧАС ОФІЦІЙНОЇ ДЕРЖАВНОЇ візити в комуністичний Китай канцлер Західньої Німеччини Гельмут Коль зустрівся з прем'єром Жіяо Жіяном. Виступаючи на бенкеті, влаштованому в його честь, Г. Коль назвав відносини між Китайською Народною Республікою і Західньою Німеччиною зразком співробітництва між державами з різним політичним ладом. Західня Німеччина є четвертим за величиною торговельним партнером Китаю. Коль зі зрозумінням поставився до бажання Пекіну збільшити експорт у Західню Німеччину і зменшити торговельний дефіцит, який торік становив 3.5 біл. марок.

ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ Чун Ду Гван замінив прем'єр-міністра і ще сімох міністрів, щоб, як сказано у президентській заяві, „забезпечити невтралітет в період підготови і проведення президентських виборів". Всі звільнені з посад міністри грають значну ролю в правлячій партії Демократичної справедливости. Тепер, у період підготови до виборів, вони зможуть більше уваги приділяти передвиборчій кампанії. Опозиційні діячі зустріли зміни в уряді без всякого ентузіязму і обвинуватили президента в тому, що він нічого не робить для встановлення в країні демократії.

В ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ ЛОНДОНСЬКОГО тижневика „Мідіст Міррор" лідер Палестинської Визвольної Організації Ясір Арафат заявив, що він погодиться на шестимісячну контролю військ ООН над територіями, зайнятими Ізраїлем, — Західнім берегом ріки Йордан і сектором ґаза з тим, щоб там був проведений загальнокрайовий референдум про майбутній політичний статус палестинської держави. „Ми воюємо не з любови до війни, а для того, щоб знайти політичну розв'язку проблеми", — сказав Я. Арафат.

В АМЕРИЦІ

КРАЙОВИЙ ІНСТИТУТ здоров'я у Вашінгтоні, зібравши групу лікарів-спеціялістів недуги дементії (втрата чи заникнення ментальних здібностей), заявили, що майже в кожному випадку цієї хвороби, яка найбільш поширена серед людей понад 75 років життя, існують можливості частинної допомоги.

У ВИРАЗНОМУ ВІДХИЛЕННІ від своєї дотеперішньої політики, Уряд президента Роналда Реґена перевів декілька розмов з представниками повстанців у Мозамбіку. Як заявили представники Урядук, вони мають в пляні у майбутньому поширити такі розмови та втримувати контакти.

АМЕРИКАНСЬКІ ДИПЛОМАТИ запротестували перед ізраїльськими властями, що американських громадян палестинського походження, які приїжджають відвідувати рідних, непотрібно турбують ізраїльські власті.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00.
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вояк — патріот — політик

Коли заступник голови Крайової Ради Безпеки підполковник Олівер Норт, разом із своїм безпосереднім зверхником адміралом Джаном Пойндекстером, відмовився взагалі зізнавати на 25-членній Конґресовій комісії для розгляду справи засекреченого продажу зброї Іранові з передачею зароблених грошей протикомуністичним партизанам у Нікараґуа, ліберальна преса й радіо-телевізія представляли Норта за центральну фіґуру цього „скандалу", „авантюриста", що привласнив собі права Уряду і діяв свідомо всупереч ухваленим Конґресом законам.

Коли ж за поверх два місяці згодом Олівер Норт з'явився на Капітолі і почав відповідати на ароґантські запити заанґажованого Комісією адвоката, який коштує податникам величезні гроші, радикально змінився погляд на Норта.

Перед Комісією явився виструнчений старшина у військовій уніформі з 5-ти рядами стрічок різних орденів і відзначень, що їх дістав за свою службу у В'єтнамі, людина спокійна, зрівноважена, мудра і простолінійна. Промовляв він рівним, інколи зворушеним, інколи схвильованим чи й сердитим та іронічним тоном, але ніколи не підніс голосу. Всі запити, що йому ставили адвокат і демократичні члени комісії, були наставлені на одно: щоб видістати від Норта признання, що президент Роналд Реґен знав, що гроші з продажу зброї підуть для борців за свободу в Нікараґуа і щоби тоді можна закричати, що Президент зламав закон, який заборонив субвенціонування партизанів у Нікараґуа з державних фондів. Демократична більшість в обох Палатах Конґресу, насичена лівими лібералами, мріяла про те, щоб можна з Роналдом Реґеном зробити те, що зроблено з Ричардом Ніксоном, а американські „мідія" і інші „сильні світу цього" прагнули пімститися за подорож Реґена на військовий цвинтар у Біттбурзі в Німеччині, де похоронені також німецькі вояки з Другої світової війни. Вони теж бажали пімститися за політику злагоди і приязни з поміркованими арабськими державами і за вимогу Реґена, щоби проголосити Єрусалим не столицею Ізраїлю, а міжнародним місцем з релігійними пам'ятками трьох віровизнань, під міжнародною контролею.

Той рахунок завів на цілій лінії. Норт рішуче кількакратно твердив, що ніколи про гроші з продажу зброї Іранові не говорив з президентом Реґеном. Він ствердив, що в телефонічній розмові з Президентом після звільнення Норта з праці — Реґен виразно заявив, що він нічого не знав про трансакцію із грішми. Але Норт підкреслив, що він не діяв, як „самітний вовк", та лише виконував накази свого зверхника Пойндекстера і діяв у тісній співпраці з президентським дорадником у справах крайової безпеки. Він признав, що не здійснилася надія, що можна буде видістати на волю американських закладників, схоплених у Ливані мусулманськими фанатиками, звеличниками іранських аятолів.

Норт не жалував того, що зробив; не каявся, не відпекувався своєї участи у пофальшуванні звіту для Конґресу з остраху, щоб той звіт не продістався до преси, і так само не каявся, що свідомо знищив багато документів, бо там були прізвища осіб, які потерпіли б, коли б ті документи оприлюднено.

І Олівер Норт повчав Комісію та цілий Конґрес, що вони легковажать собі загрозу, яка існує, якщо б перетворилася Нікараґуа у другу Кубу. Він доказував цифрами і фактами, скільки зброї Москва доставила вже сандіністському урядові в Нікараґуа і перестерігав перед нехтуванням тієї загрози. Норт не каявся за активну участь у вишукуванні грошових джерел для борців за свободу в Нікараґуа, а навпаки — гордився цим. У порівнянні з поведінкою Олівера Норта — не надто добре виявив себе голова Конґресової комісії Деніел Іноні з Гаваїв, теж колишній високий старшина, який у В'єтнамській війні втратив руку. Він поводив себе майже односторонньо й ледве чи толерантно, і він ні разу не приборкав ароґантського адвоката.

Олівер Норт вийшов переможно з цих шестиденних допитів. Він виявив себе як вояк-патріот та ще й глибший і розумніший політик за тих, що його переслухували. Він здобув собі симпатії велетенської більшости глядачів і слухачів його зізнань, і він має за собою напевно Пентаґон і всіх вояків Америки, особливо ж молодшої ґенерації, а його зворушливі слова про бажання зберегти свою родину й малих дітей від пімсти таких чи інших терористів з'єднали йому серця всіх людей, які ще не зчерствіли дорешти.

Олівер Норт вернувся до активної військової служби, але доказав, що має кращі дані бути державним мужем і законодавцем, ніж ті, що його переслухували.

Роман С. Голіят

ПОЛЯКИ ПРО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ

I.

Тенденційна публікація книжки „Свєнтоюрскі Владика" (Варшава, 1985 рік) авторства Едварда Пруса, професора історії університету в Катовицях, де понижується пам'ять Великого Митрополита, викликала широку дискусію в Польщі і критичні завваги багатьох польських науковців і там і у вільному світі.

Анджей Зємба, в „Історичному Квартальнику" ч. 4 (Варшава, 1986) у своїй 25-ти сторінковій розвідці п. з. „Митрополит Андрей Шептицький" подав 72 джерела, авторів — українських, польських, російських і німецьких, і на підставі цих документів він опрокидує неправдиві вигадки і наклепи проф. Е. Пруса, який написав цю книжку, чи не з метою задовільнити своїх комуністичних хлібодавців, хоч А. Зємба і не каже цього відкрито.

Родина Шептицьких була перед польською полонізацією руською, тому, „Митрополит направив помилку предків", — пише А. Зємба, а не був „перекінчиком", як оскаржує Е. Прус. Неправдою також є, що Шептицький служив у „гусарах". Він, на бажання свого батька, відбував однорічну службу в І-му полку драгунів у Кракові (1883-1884). Перервав її пізніший Митрополит УКЦеркви з причини хвороби скарлятини. Ця затяжна скарлятина була причиною хвороби ніг, на яку бл. п. Митрополит Андрей терпів у старшому віці. Прус помиляється, коли каже, що Митрополита затримали в 1922 році в Познані. Зємба поправляє, що Митрополита затримали на чесько-польському кордоні в серпні 1923 року, з метою примусити Митрополита написати пастирського листа, яким Глава Греко-католицької Церкви мав би закликати своїх вірних до послуху польській державі. Коли цю вимогу виконано і лист був поміщений у „Львівських Архиепархіяльних Вістях", Митрополита, мовляв, звільнено й його прийняв на авдієнції президент Станіслав Войцєховський.

Далі читаємо, що конкордат з 1925 року не був корисним для Греко-католицької Церкви, бо він реґулював відносини між польською державою а Ватиканом, і про справи міжнародної політики в ньому не було згадки. Так отож трудно дивуватися, що Митрополит прийняв конкордат з незадоволенням. В конкордаті були вичислені греко-католицькі дієцезії, а це паралізувало проби збільшення їх числа.

Зємба згадує, що вже в 1943 році Митрополит мав зв'язок з польським підпіллям і був „готов до співпраці з СССР, коли б забезпечено його Церкві можливість провадити місійну працю поза Галичиною".

Дивізія Галичина, — пише А. Зємба, — не брала участи в здушенні варшавського повстання, що твердив Прус, як також не є правдою, що Ватикан брав участь у створенні Дивізії Галичина.

Другий критик Едварда Пруса Маврицій Прозор у журналі „Арка" ч. 16 (Краків, 1986 рік), у статті „Старе і нове в польскей Леґендзє о Метрополіцє А. Шептицкім" подає свої критичні зауваження: Шептицький був вихований у патріотичному дусі, його дідо був членом Листопадового повстання і великим польським письменником Александром Фредром. Освіта Митрополита була всеціло европейська. Він добре знав кілька сучасних мов. Він належав до аристократії, яка інакше оцінювала український рух, ніж польська інтелігенція.

У своїй 15-сторінковій розвідці Маврицій Прозор дає обширний огляд праці Митрополита Андрея. Під час совєтської окупації, в Святоюрській палаті він переховував польських офіцерів, охороняючи їх від большевиків; коли прийшли німці, Митрополит переховував жидів. Він попирав діялог між обома підпіллями — українським і польським — і писав розпачливі рапорти до папи Пія XII.

Прозор каже, що справа Шептицького по його смерті втратила на актуальності серед поляків, але вона вринула знову під час беатифікаційного процесу Слуги Божого Андрея графа Шептицького 1950 року. Сталася тоді неймовірна річ: першим постулятором беатифікаційного процесу Слуги Божого Андрея був поляк, священик Римо-католицької Церкви о. Пйотр Кройза, правдиве ім'я якого було Тадеуш Жевуський, монах із манастиря у Валії. Проти беатифікації двічі виступив кардинал Стефан Вишинський, бо на погляд кардинала — ще не час було роздряпувати не загоєні рани, і цілу справу — він уважав — було треба відложити до часу вигаснення національної анімозії.

Закінчення буде.

Юрій Р. Рибак

ЗАРОБІТОК ЖІНКИ ТА ПОДРУЖНЄ СПІВЖИТТЯ

Тяжко сперечатися, що сім'я не є основною клітиною нашого соціо-економічного життя. У ній віддзеркалюються усякі коливання економіки, а добробут — це вислід зусиль подружжя, як використовувати економічні добра для заспокоєння сімейних потреб. Часи міняються. У ЗСА втішаємось високим життьовим стандартом і підсвідомо привикаємо до істини, що його задержання часто можливе тільки завдяки двом особам, які працюють.

І коли так приглянутись ближче устроєві сім'ї, то завважується, що як патріярхат, так і матріярхат переходить новолі до історії, а їхнє місце практично займає „двоособовість", тобто чоловік і жінка з рівними правами і рівними... обов'язками. Ця рівноправність, однак, затирається, коли чоловік вже більше не є годувальником сім'ї або коли жінка приносить найбільший заробіток.

Чи візьмемо багатих чи бідних, коло однієї четверти американських працюючих жінок заробляють більше, ніж їх чоловіки. Згідно зі статистикою Бюра перепису населення, коло 8 мільйонів жінок є годувальницями сім'ї (!), при чому яких 2 мільйони заробляють двічі більше, як їхні чоловіки.

Всупереч загальній опінії, коло 85 відсотків згаданих 8 мільйонів жінок, що заробляють більше, не є професіоналістками з академічними титулами на високоплатних позиціях, а звичайні собі робітниці і працівнички, які працюють, щоб збалянсувати сімейний бюджет. Подають, що половина тих жінок утримують чоловіків, які не працюють, бо стали безробітними. І тут саме часто доходить до різних явищ і неявних подружніх непорозумінь. Жінка шукає праці під примусом фінансових обставин, а чоловік залишається вдома з почуттям меншевартости, бо його „я" затемнюють хмари почуття життьової нездатности. Для жінки, що серед таких обставин шукає за працею, це не легке завдання, бо без відповідної кваліфікації вона не може заробити стільки, що колись її чоловік — член профспілки. Буває, що жінка скриває погане почуття, натомість внутрі переживає причину звільнення її чоловіка з праці. Сам факт, що працедавець позбувся робітника, може кидати мильне світло на нього, мовляв, він ледащо. Це не завжди є правдою, але є правдою, що у практиці працівник є жертвою фірмової політики, яка спонукує позбутись означеного числа осіб, а не якраз даної особи. Отже для жінки та безробітного зрозуміти правду нового положення є дуже важливим, щоб втримати особисту гідність і віру у власні сили. Часто безробіття — це переходове явище і можна знайти працю деінде, або приходить хвилина застановитись і перешколитись на новий фах — незалежно від віку — особливо нині, у часі технологічних змін, коли багато родів фахів завмирають, а нові народжуються.

Добре. Але яке є подружнє співжиття, коли обоє заробляють, а жінка приносить більше? І це може продовжуватись роками, коли її пенсія є вища. Перш усього, тільки 15 відсотків жінок, які заробляють більше, ніж чоловіки, мають провідні позиції у професіях чи корпоративному світі. Більшість не має академічного вишколу. Вони мають дітей вдома і утримують чоловіків, які є або безробітними, або інвалідами, або пенсіонерами. Тут різниця заробітку оправдується сама, бо фізичний стан чоловіка зрозумілий.

Але що стається, коли чоловік працює і приносить менше гроша? У цій справі можна б сказати те, що реакція є така різна і така змінлива, як є характер і наставлення одиниці. Звичайно тяжко дізнатись правди, бо багато жінок не бажають на цю тему публічно дискутувати, мовляв, це тільки бентежило б чоловіка, який ще далі відчуває подражнену амбіцію. Є теж погляд, що більший заробіток жінки може кинути тінь на основи спокійного подружнього життя, бо скорше чи пізніше може прийти при розподілі фондів до різниць у поглядах, а тоді виринає застереження: „це мої гроші і можу з ними робити, що хочу". Часто буває і так, що жінка під тиском чоловіка таки міняє працю, щоб „не панувати" над ним фінансово. Цікаво, що правдива грошова проблема дозріває не тоді, як бракує грошей, а тоді, коли виникає питання, хто скільки заробляє і, вірмо чи не вірмо, це буває часто причиною... розводу. Тут вона відчуває практичну фінансову перевагу і незалежність, навіть коли — згідно з рівноправністю — приходиться їй платити ...аліменти.

Все ж таки є випадки, коли чоловік навіть чваниться тим, що жінка більше заробляє, і вважає, що це якраз зміцнює вузол подружжя. Нагороди за мистецькі виступи не завжди пов'язуються з монетарною вартістю, однак створюють ситуацію для осягнення кращого заробітку. Ось недавно телевізія передавала інтерв'ю із відомими акторами Бродвею подружжям Гю Кронином і Джессікою Тенді, обоє близькі 80-го року життя. На питання репортера, чи чоловік заздрісний, що жінка здобула більше нагород, ніж він, відповідь була, що він радіє кожною її нагородою, бо вважає, що він їй у тому поміг, гордий на це і вважає це спільним осягненням.

У підсумку, можна бути оптимістом, бо є багато подруж, що ставлять на першому місці духове життя, а не матеріяльне, та вважають, що їхнім завданням не сперечатися хто скільки заробляє, а спільно розв'язувати проблеми і спільно радіти успіхами.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Ярослав Матковський

Хор „Бурлаки" в Рочестері поклонився матерям

Дві приємності зробили „Бурлаки" громаді в Рочестері 10-го травня цього року. Перша приємність — це їх концерт, а друга: придумали приподобатися матерям рожами. Кожна мама, входячи на залю, дістала рожу, бож так і було подано в оголошеннях і пресі, що концерт цей в честь матерів. Це був елеґантний жест „войска", а жіночий рід був задоволений і гордий. На програму, виконання і взагалі спів будемо дивитись із точки „слухання" української людини, що прийшла провести час, любуючись музикою, усім тим, що давало задоволення вухові і душі.

Почали концерт молитвою „Христос Воскрес", муз. Китастого; хор звучав могутньо так, як сама пісня — вправно виведена, відчувалось, що дириґент вміє зробити те, чого вимагає твір, а хор ішов точно за його рухами. „Іже Херувими" ч. VII Дмитра Бортнянського можна було слухати довший час. Дириґент випровадив „співом янголів" ніжне piano, гарні crescendo як на тоні, так і у розвиванні такту, і такі самі diminuendo поставили цей твір — перлину церковної музики — таким виконанням на високому щаблі. „Пісня про Мазепу" із сольом С. Кривенького, голос якого як і все звучав повно і гарно, далі „Олаф Трігвазон", муз. Рейзінґера, і „Виє буря", муз. Пасіки, далі „Там на горі, на Маківці", із заспівом А. Сороки, що має чистий, гарний і дзвінкий баритон, — це частина концерту, якою хор доказав, що то „войско", а не „цивіль банда" — так рівно блискучо, — найменший рух дириґента був виконаний точно. „Ой, з-за гори кам'яної", муз. Леонтовича, та „Розпрощався стрілець" — це друга сторінка медалі. Немов на помах чарівної палички, дириґент змінив характер виконання на м'якість. Пісні бойового характеру попередніх речей дали доказ, що хор потрапить себе переставити на м'якість. У другій частині „Рідна мати моя", муз. Майбороди, далі „Гаю, гаю, зелен розмаю", чи „Садок вишневий", муз. А. Гнатишина, та „Гей браття опришки" виконані добре. Соліст Дербіш, якому пісня „Рідна мати моя" лежить у душі, — бож він наспівав багато речей-композицій мойого приятеля Б. Весоловського, — мольовий настрій пісні йому відповідає. Добре вив'язались панове Ігнатович і Голинський у пісні „Садок вишневий".

Дві речі — „Бойовий Гимн Республіки", муз. Стефера, і „Щасливий мандрівник", муз. Момере, — чужих композиторів, дириґент віддав знаменито, спеціяльно у „Glory, glory, hallelujah", де впровадив, — що так скажу, — „статичну" силу у хор!

Закінчив хор свій виступ піснею „Люблю я тебе, Україно", муз. Костецького, з сольом Т. Пришляка і А. Сороки. Цю річ ми чули вперше — виконання бездоганне, солісти дуже добрі і звучали чисто, точно і тембром голосу собі підходили. Цей спів викликав бурю оплесків.

Молодий, все елеґантний дириґент хору Олег Хміль, музика високої кляси, випроваджує пісні зі смаком та зрозумінням; його рухи для хору зрозумілі, гарні, пливкі, без зайвих театральних жестів. І я кличу: „Бурлаки" не пустіть його від себе! Акомпаньятор Г. Михальчук — піяністка поважної кляси, може грає часами затихо і хор накривав її гру. Думаю, що в деяких речах могла б вона дати більше forte, спеціяльно у лівій руці — бас. Можна б ще додати одну заввагу. Хор є сильний — потенціял добрий, тож може й не потрібно тут і там форсувати, особливо тоді, коли за хором стояли резонатори. Далі — уставлення фортепіяну було не конче правильне, думаю, що було б краще, коли б воно стояло боком до публіки, а лицем до дириґента. Здалося б придбати ще других басів — контристів, бо у моментах, коли перші голоси у високих позиціях, а другі баси сходять нижче середнього „с" басового ключа, затирається їх спів і тони. Це все не критика, лиш завваги, бо як „войско співає" (не всі), то муха не сідає! Бажаю вам, „Бурлаки", на чолі з вашим дириґентом О. Хмелем, багато успіхів. Ви вже собі на це заслужили; щасти, Боже, у дальшій праці!

Разом із хором виступав злучений танцювальний ансамбль. Молоді танцюристи довели те, що хоч вони із різних осередків, але можуть разом протанцювати і багато осягнути. Одна моя заввага, щоб подбали про „рівність", тобто, коли танцювальний рух відбувається горизонтально до публіки, щоб лінія була одна, рівна. Проте, усі танці виконані гарно, гарні опановані рухи, видно, що всі танцюристи заавансовані. Бравурно вийшов „Гопак"; гарно — „Привіт" і „Коханочка"; у своїй клясі був „Лемко", — і це вже справжня хореографія. Ще раз повторюю — танці гарно виконані. Цей ансамбль повновартісний, лиш варто було б його побільшити.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Яким Вечер

НА МЕЖІ

III.

Стрінулися він і вона на другий, третій і четвертий день. Але коли в цей четвертий день Першун почав робити різні натяки і „наступи", — вона швидко встала, вбралася і зникла. На слідуючий день вже не прийшла. А на п'ятий день знову вели свій невинний романс, а тем до розмови їм не бракувало. Одне пізнав Першун: вона далеко більше довідалася про нього, як він про неї. Вона розказувала про все, що бачила, що чула, але оминала особистих споминів і в цьому була дуже обережна.

Знову не бачилися Кость і Христина два дні, коли падав дощ. Та на одинадцятий день вона йому сказала, що вже від'їжджає. Сказала йому: „Бувай здоров і не журися! Будь все доброї думки... І забудь про мене!

На слідуючий день Христини вже не було на місці сходин. Під кущем дикої троянди вигрівалася цим разом ласичка, що певне тішилася відзисканим місце, — і це все.

Першун прийшов цього дня до хатки і без дальших передмов спитався старої, чи вона що знає про таку і таку дівчину. Стара заперечила: „Пане, — сказала, — тут звідси далеко до людей, а там, де вони і є, то вже молодші, котрих я не знаю". — Відвернулася і вийшла; прийшла за хвилю з рахунком. Мимоволі Першун усміхнувся на цю шкрабанину, заплатив все до цента і почав пакуватися. Як я вже сказав, йому вдалося повернути авто. Старій, видно, було жаль розпрощатися зі своїм несподіваним гостем, бо мала вогкі очі.

Їдучи назад дорогою, Кость пильно розглядався, чи десь є яка доріжка в ліс, чи десь є яка хата. Нічого такого не завважив. Поволі минав поля і ліси так, якби знайомий фільм розкручувався взад. Переїхав передмістя, переїхав місто — і під вечір за містом зупинився перед тим самам мотелем, з котрого перед одинадцяти днями виїхав. Зайняв ту саму кімнату, заплатив згори за одну добу, кажучи, що зі сходом сонця виїде домів.

Додому приїхав пізнім вечером другого дня. З задоволенням ствердив, що брат не жалував часу і труду, щоб принаймні три рази відвідати його дім, зайнятися квітами, відібрати пошту і журнали. Та сон оминав Костя далекими шляхами. Тому вставав, пив чай, випив дещо вина, — не помагало. Спомини про Миросю тепер з настирливістю мішалися зі споминами про Христю. Ці останні хотів придушити, та без висліду. Вкінці відізвалась у ньому жилка банкового урядника, побіг до авта, вийняв нагромаджені там рахунки і почав їх з цікавістю переглядати.

Їдучи без уваги на час і місцевості, тепер щойно усвідомив собі, де він побував і скільки його подорож коштувала. При цьому рахунки за бензину відложив він на завтра. Вкінці дійшов до рахунку, писаного рукою старої. І тут його зморозило. Переглядав рахунки і поквитування ще раз і ще раз, і вкінці його здивування перейшло в страх. Рахунки з мотелів, близьких до хатинки в лісі, виглядали ось так (цитую тільки дати):

Мотель Дельта—5-го липня; мотель Сузі — 6-го липня; мотель Лінкольн— 7-го липня, рахунок від старої за одинадцять днів.

Рахунок:

Мотель Маратон — 8-го липня; мотель Марша — 9-го липня! Та ж він був два рази в мотелі Лінкольн! Раз перед від'їздом до старої, раз по від'їзді! Так майже два тижні був у неї! Доказ: її рахунок! То стільки днів виходив на побачення з Христею! Що за мара?

Не було способу розв'язати загадку з рахунками. В усякий спосіб виснював собі розбіжність у поквітуваннях без висліду. Може перебування у бабусі йому снилося тільки? Та ні! Перед ним виразний рахунок з малої хатки!

Кость не міг діждатися ранку. Вкінці задзвонив до мотелю Лінкольн. Відізвався заспаний нічний урядник. —Я Константин Першун — пі, і, ар, ес, ейч, ю, ен. Коли я був у вас? Щось у моїх рахунках невиразні дати. Можети мені сказати?...— Сер, ви були тільки одну ніч у нас зі шостого на сьомого липня. Окей!?

Загадки не міг розв'язати ані брат, ані знайомі, ані приятелі. Не може цього розв'язати і автор. А може пояснить її котрийсь з читачів? Або котрась із читачок виянить містерію Святоіванської ночі, і може навіть хтось стрінув колись Христю-малярку, чи хоча б її картини? Є спокуса пояснити цю загадку сном Костя Першуна, або що це все снилося Христі, а навіть що це все снилося і Костеві і Христі рівночасно. Однак цьому заперечує наявність малого клаптика паперу, видертого з якоїсь чеської книжки, на котрому стара бабуся записувала протягом одинадцять днів свої належності від пана Костика Першуна.

ПРИВІТАННЯ, РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

(Закінчення зі стор. 1)

допомогу молоді, студентам і організаціям молодих професіоналістів на науковому, культурному, спортовому і братському полі як також вживати до цього Союзівку, „Український Тижневик" і „Свободу".

3. Відділ Братської діяльности УНС повинен нав'язати зв'язки з молодечими українськими організаціями, що мають більшу кількість членів у віці 25-45 років, дістати їхні адреси і заохочувати їх до участі у тих імпрезах, що їх спонзорує УНС саме для тих вікових груп. Зокрема Відділ Братської діяльности в порозумінні із Комісією молоді повинен заплянувати більшу кількість товариських кінців тижня на Союзівці присвячених пропаганді членства в УНС.

4. Заплянувати використання перепису населення із 1980 року для зідентифікування характеру українців Америки у віці від 25 до 45 років (включаючи їх соціяльно економічний стаж і географічне розміщення).

5. Уложити програму повних стипендій на чотири роки для студентів, які студіюють журналістику або торговельну адміністрацію з вимогою, щоб стипендисти працювали для УНС впродовж двох років після закінчення студій.

6. Інформувати учасників культурних і спортових таборів, які влаштовує УНС про усі можливості, які дає УНС і про цілу його діяльність.

РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ СЕНЬЙОРІВ

1. Комісія є стурбована заявою знавців побудови приміщень для сеньйорів УНСоюзу.

2. Комісія просить розглянути ще раз оригінальний плян і покликати нових експертів, щоб мати другу опінію щодо побудови тих приміщень.

3. Комісія уважає, що попереднє рішення Екзекутиви УНС заперестати впродовж наступних двох років цікавитися проєктом, було помилкове.

4. Комісія стверджує, що вже минув один рік від цього рішення і Екзекутива повинна діяти негайно, щоб знайти задовільну розв'язку у цій справі.

5. Комісія уважає, що навіть сума 1000,000 на приготування площі під будову приміщень для сеньйорів не повинна бути перешкодою для їхньої побудови.

РЕЗОЛЮЦІЇ КАНАДСЬКОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА

Згідно із зміною статті 3, точка 32, параграф 5, затвердженою 31-ою Конвенцією Українського Народного Союзу, Комісія канадських справ пропонує:

1). Щоб Канадське Представництво складалося з усіх канадських членів Головного Уряду.

2). Щоб правильник Канадського Представництва, який має бути виготовлений в найближчому часі, був у згоді зі законами для неприбуткових корпорацій стейту Ню Джерзі, зі статутом УНС і рішеннями його Конвенцій.

3). Правильник має взяти до уваги і включити резолюції та рекомендації усіх попередніх конвенцій, які торкаються Канади, зокрема має взяти до уваги, що слідує:

а) Бюро представництва
б) Бюджет
в) Канадське банкове конто
г) Підписувати це конто мають затруднені в Головній канцелярії члени Головного Екзекутивного Комітету і це у відношенні два на три підписи.

4) Комісія у своїй діяльності має дотримуватися рішень Конвенцій, статуту УНСоюзу, рішень Головного Уряду УНС, Головного Екзекутивного Комітету і законів для неприбуткових корпорацій стейту Ню Джерзі.

РЕЗОЛЮЦІЇ У СПРАВІ ЗАКУПУ ДОМУ УНС В КАНАДІ

(подав д-р Нестор Олесницький)

Вирішити, щоб Спеціяльні наради Головного Уряду 4-го жовтня 1986 року змінити в цей спосіб:

1. Залишити як було
2. Залишити як було
3. Залишити як було
4. Змінити зовсім як слідує: Канадське Представництво УНС має повідомити Головну Екзекутиву як найде та підбере відповідний об'єкт дому для купівлі або винайму, який був би відповідним для цілей Бюра УНС. Екзекутива УНС має так скоро як лише можливе переглянути пропонований будинок і його користі для УНС згідно із законами стейту Ню Джерзі і статутом УНС. Якщо все відповідає, Екзекутива УНС має уповноважнити Канадське Представництво закупити вибраний об'єкт без повідомлення членів Головного Уряду. Дається Канадському Представництві враз із Екзекутивою право поробити легальні, потрібні і корисні рішення в цій справі.
5. Змінити зовсім як слідує: На нарадах Головного Уряду які будуть перші після того, як закупиться дім в Канаді, слід подати точний звіт про переведення закупу чи винайму.
6. Залишити як було.

РЕЗОЛЮЦІЇ У СПРАВІ КОМІСІЇ ОБОРОНИ УКРАЇНСЬКОЇ СПАДЩИНИ

1. Рішено продовжити ще на один рік працю Комісії Оборони Української Спадщини, найти приміщення для Бюра УНС у Вашінгтоні, підшукати людину для праць Комісії і Бюра.

2. Рішено згідно із ранішою рекомендацією Контрольної Комісії піднайти історика-науковця високого рівня для написання англійською мовою наукової праці про Україну і українців в часі Другої світової війни.

РЕКОМЕНДАЦІЇ СПОРТОВОЇ КОМІСІЇ

1. Доручити новому директорові братської діяльности, щоб він перебрав також обов'язки спортового директора УНС і співпрацював з місцевими Відділами УНС в організуванні і спонзоруванні спортових змагань.

2. Повинна бути виготовлена повна листа видатків на спортову діяльність і представлена Спортовій Комісії на початку річних нарад, щоб вона могла поробити відповідні рішення і представити реалістичний бюджет.

3. На 1987/88 Спортова Комісія представляє бюжет у сумі 12,000 дол.

4. Заохочувати Округи УНС до влаштовування спортових змагань між поодинокими Відділами у таких компетиціях, як шахи, бридж, настільний теніс і бекгеммон.

5. Доручається усім Відділам УНС активно підтримувати річні змагання у гольфі, що відбуваються 10-11 липня в Кеймбрідж, Па.

РЕЗОЛЮЦІЇ ВИХОВНО-ДОСЛІДЧОЇ КОМІСІЇ

1. Щоб Головний Уряд застосував резолюцію попередньої Конвенції УНС, в якій говориться про статистичні вивчення вікової групи 25-40 для цілей визнання, як найкраще УНС може розробити та застосувати продаж обезпечень між членами цієї вікової групи.

2. Щоб комітет оборони української спадщини при УНС продовжував вживати усі свої засоби для поширювання матеріялів про голод, виданих УНС та включення їх у програми шкіл цілої Північної Америки.

РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ СОЮЗІВКИ

1. Перебудувати компюторську систему на Союзівці.

2. Розглянути можливість побудувати більше кімнат і їдальню та піднайти готелевого експерта який зробив би плян розбудови Союзівки на майбутнє.

3. Заохочувати молодь, щоб переводила свої з'їзди чи товариські зустрічі і програми на Союзівці.

4. Поширити рекляму Союзівки поміж членами УНС і цілим українським громадянством.

РЕЗОЛЮЦІЯ У СПРАВІ „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"

(Пропозиції Тараса Шмагали)

Головний Уряд УНС доручає Екзекутиві УНС негайно висилати примірники „Українського Тижневика" до всіх членів Палати Репрезентантів та Сенату кожного тижня.

РЕЗОЛЮЦІЯ У СПРАВІ „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"

(Пропозиція мгра Івана Геврика)

Головний Уряд доручає Екзекутиві УНС висилати безплатно „Український Тижневик" українським приятелям в уряді Канади та серед членів канадського парламенту.

РЕКОМЕНДАЦІЯ

(подав Євген Іванців)

Головний Уряд рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові УНС, щоб з допомогою Комітету Оборони Української Спадщини до шістьох тижнів висилати усім членам Конгресу, губернаторам і передовим американським журналістам копію травневого числа „Нешенел Джеографік" з відповідним супровідним листом. Рівночасно доручається закупити відповідну кількість копій того журналу, та проголосити це у „Свободі" і „Українському Тижневику", щоб члени УНС могли в цей спосіб його дістати.

РЕЗОЛЮЦІЇ В СПРАВІ РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ

(Пропозиції подав д-р Нестор Олесницький)

1. Скоротити річні наради Головного Уряду УНС до трьох днів у травні, за вимком праць Стипендійної комісії.

2. Наради повинні розпочатися в п'ятницю о год. 9-ій ранку молитвою, привітанням і завваганими не довшими як 20 хвилин і предсідник має приступити якнайшвидше з такою програмою:

а) Порядок нарад має бути розісланий усім членам Головного Уряду УНС два тижні перед нарадами. Завваги до нього мають бути на письмі перед початком нарад, а якщо таких заввага не буде, програма проходить як була представлена.

б). На нарадах працюють комісії такі як попереднього року за вимком перших річних нарад після Конвенції.

в). Усі звіти членів Головного Уряду мають бути предложені на письмі три тижні перед нарадами. Після того не можна робити усних додатків. Дискусія над звітами і відповіді на запити мають бути ограничені предсідником і так короткі як це лише можливе.

г). Усі інші справи мають проходити так справно і швидко як можливе. Пояснення чи звіти до поодиноких точок нарад повинні бути подані, як лише можливе враз із програмою. Завваги і питання до них мають бути відповідно короткі. Представлення кожної окремої справи із порядку нарад не може забирати більше як 1,5 год. хіба що є поважна причина продовжити цей означений час.

д). Ніякий член Головного Уряду за вимком членів Екзекутиви УНС не може бути учасником більше як 3 комісій. Комісії мають мати наради у вечірніх годинах, хіба що предсідник вирішить інакше.

є). Наради Головного Уряду повинні закінчитися в неділю вечером, хіба що члени переголосують продовжити їх у понеділок. Користі з триденних нарад є такі:

1). Економіка подорожей на кінець тижня.
2). Скорочення непотрібної ширини і формату нарад.
3). Ощадність у часі вакацій для урядовців УНС.
4). Включення Дня Поминок у наради.
5). Заохочення до

а)підготовки усіх звітів завчасно на письмі, а тим переду мання їх точно.

б) можливість членам Головного Уряду переглянути програму нарад і звіти перед нарадами і давати свої завваги також перед нарадами.

в) з уваги на скорочення днів нарад силою факту будуть скорочені дискусії.

Особливий ювілей

Частина президії на бенкеті 24-го травня. Перший ряд (зліва): Юджін Гегедус — співвласник WHLD; Василь Шарван — керівник програми; мгр Надія Пікас — дикторка і Пол Батлер — Власник станції WHLD. Другий ряд: о. протосвєй Богдан Сенцьо, д-р Михайло Лоза і Ігор Чмола — диктор.

Означенням особливий ювілей слід окреслити ювілей Української Радіопрограми Василя Шарвана в Баффало, що відбувся з нагоди 35-літньої праці цієї вільної української радіотрибуни. Ювілей був особливим поперше тому, що особливим є і сам ювілят, чи в даному випадку ювілятка — себто радіопрограма, бож таких радіопрограм в українській діяспорі дуже мало, а ще менше таких, що могли б похвалитися 35-літнім віком. Може і взагалі таких нема(?!) Подруге, ювілей слід назвати особливим, бо й відбувся він особливо величаво.

Ювілейні святкування проходили, — що так скажу, — двома руслами, мали два види, поділялись на два роди. На перший рід святкувань склалися спеціяльні ювілейні радіовадиції, передані в суботу 23-го травня і за тиждень, в суботу 30-го травня 1987 року. Другий вид святкувань — це бенкет, поєднаний з концертом. Ці святкування відбулись у неділю, 24-го травня, в Українському Домі „Дніпро".

У зв'язку з ювілеєм, на адресу Радіопрограми наспіла чимала кількість привітальних листів. Саме їх перечислення забрало б доволі багато місця у дописі, а що вже й казати про їх зміст! З усіх цих привітальних листів можна було б сплести три потужні чудові вінки, в яких кожне з привітань було б прикрасою для свого вінка.

Один вінок творили привітання від ієрархії і духовенства Українських Церков, другий — від українських організацій, товариств, установ: світового, крайового і льокального засягу, а третій вінок можна б сплести із привітань приватних осіб — слухачів Радіопрограми. До другого вінка вплетемо теж і привітання від осіб американського адміністраційно-державного світу.

Відносно першого вінка: Першим наспіло привітання від Блаженнішого Митрополита Мстислава Скрипника, Первоієрарха Української Автокефальної Православної Церкви у ЗСА і в діяспорі (крім Канади).

З Владик Українських Церков привіти прислали ще: Патріярх УКЦ Верховний Архиєпископ і Кардинал Мирослав Іван Любачівський; Митрополит УКЦ в ЗСА Стефан Сулик; Митрополит Української Православної Церкви в Канаді Владика Василій Федак; Єпископ УКЦ Стемфордської Дієцезії Владика Василь Лостен і Владика Ізидор Борецький; Єпископ Торонтонської Дієцезії.

У другий вінок вплетено — як було вже сказано — привіти від українських організацій, товариств та установ, а також від деяких американських офіційних осіб. Почнемо з них: голова повіту Ірі Едвард Рутковскі прислав своєрідну грамоту, в якій підкреслив заслуги Української Радіопрограми і її керівника Василя Шарвана. Радіопрограму привітали: посадник міста Баффало Джеймс Гріффін сенатор — республіканець Алфонс Д'Амато та член Конгресу Генрі Новак.

Відносно українських привітань у цьому вінку, було їх понад 50 включно зі СКВУ, УНС, УНІГУ, НТШ та інших крайових і місцевих організацій.

Привіти зачитано в часі ювілейних передач. Дехто вітав радіопрограму „на живо".

Бенкет був умело зорганізований і проходив на високому рівні в приємній, культурній атмосфері. Цю атмосферу створила перш за все мистецька програма. Згідно з початковим пляном програму мало виповнити концертом жіноче тріо „Верховина" з Торонто під керівництвом Олени Глібович. Доля однак перекреслила цей плян... Змінену програму концерту виповнили дві сили: співачка Оксана Макогон і піяніст Михайло Бубна. Виступи згаданих солістів переплітались веселими — тут то там забарвленими сатирою — монологами Олени Глібович.

Відкриваючи концерт, Олена Глібович подала — очевидно — причину зміни характеру концерту. Змінений концерт назвала вона „мініконцертом". В дійсності, як на цю оказію, був це вельми багатий концерт. А до того, коли оцінювати його з мистецького боку, був він, без перебільшення, чудовим. Непересічної краси голос Оксани Макогон здобув собі у слухачів загальне признання.

Бенкетом керували диктори Радіопрограми — Надія Пікас і Ігор Чмола. Бенкет започатковано і закінчено молитвою. Напочатку молитву провів о. декан Мар'ян Струць, а прикінці — о. протосвєй Богдан Сенцьо. В часі бенкету промовляли: власники радіостації WHLD Пол Батлер і Юджін Гегедус та д-р Петро Глібович. Основну доповідь виголосив д-р Михайло Лоза, колишній довголітній співпрацівник Радіопрограми, після чого В. Шарван, склавши подяку учасникам святкувань за їх прихильність до Радіопрограми, висловив готовість служити громаді своєю програмою в майбутньому так само, як це було в минулому.

Не можна не згадати ще одного настроєвого моменту. Сформовані в окремій кімнаті гості головного столу увійшли на залю бенкету під звуки маршової пісні, якою розпочинається кожноразова радіопередача.

Вечерю приготовила й подала Магдалина Притула із своїми співпрацівницями.

Всі виступи на бенкеті і концерті зафіксував на магнітній стрічці Михайло Мочерняк. Окремі моменти фотографував Борис Шарван.

Михайло Лоза

КОМПАНІЯ СІ-БІ-Ес, ЯКА пройшла цілорічну внутрішню перебудову, проголосила, що за 650 мільйонів продає групі своїх екзекутивних урядовців всі свої журнали, заявляючи, що не плянується в близькому майбутньому продавати ще будь-які інші активи корпорації. Аналітики припускають, що метою продажу видань, з яких найбільш відомий журнал „Жіночий світ", була потреба капіталу для поліпшення телевізійних, фільмових та радіових передач.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН у відповідь на заяву, предсідника конгресової комісії, яка розглядає справу Іран-контра, демократичного сенатора з Гаваїв Деніела Іноє, що комісія має письмо, писане підполковником Олівером Нортом до адмірала Джана Пойндекстера, в якому сказано, що останній поінформував Президента про те, що надвишка грошей з продажу зброї Іранові піде на допомогу нікарагуанським повстанцям, ще раз заперечив це через свого речника Марліна Фіцвотера.

В ОЛБАНІ, СТОЛИЦІ нюйоркського стейту, законодавці раз у рік виписують чеки на покриття своїх видатків, а опісля без жадних затримок голосують. З огляду на те, що суми тих чеків за останнє десятиліття зросли чотирикратно, це дуже зацікавило деяких прокураторів і вони, як виглядає, взялися за діло перевірити на які витрати ідуть гроші платників податку.

НЕГРИТЯНСЬКІ ПРОФЕСІОНАЛІСТИ твердять, що на їхньому шляху до успіхів ще існує багато перешкод. Вони заявили журналістам, що найбільші труднощі існують у підвищеннях на різні становища у приватному і державних установах.

КРАЙОВА РАДА ПОВІТІВ заявила, що занепад доріг, мостів та інших устаткувань являється дуже великою проблемою у цілій країні. З уваги на те, що це стає небезпекою для громадян, вони вирішили це включити у виборчу програму кандидатів на президента у виборах 1988 року.

АМЕРИКАНСЬКА АСОЦІЯЦІЯ таборовиків, у відповідь на численні запити, чому чим раз більше дітей посилає з табору алярмуючі листи до батьків з проханням забрати їх додому вже після перших днів таборування дає рекомендації: в першу чергу слід знайти причину чому дитина не може закліматизуватися, а тоді виявляється, що всі турботи підпадають під чотири головні категорії: туга за домом, травматична пригода, родинні проблеми і неспроможність встановити контакт з іншими дітьми.

Філядельфійський відділ ТУІА підтримує українську науку

Продовжуючи свою традицію допомоги українській науці, Філядельфійський відділ Товариства Українських Інженерів Америки зобов'язався пожертвувати 25.000 долярів на видання одного тому досекулярної української літератури з нагоди святкування 1000-ліття Хрищення Руси-України, запляновані українським Гарвардським Інститутом.

Рішення уфундувати один том Гарвардської серії було винесене загальними зборами відділу у травні 1986 року, і зараз після того Управа відділу вплатила першу рату на цей Проєкт в сумі 2,500 дол. Під час бенкету-бенефісу в користь Гарвардського Проєкту, дня 4-го квітня ц.р. у Філядельфії, голова відділу інж. Роман Циган передав місцевому Гарвардському Комітетові другу рату — 2,500 долярів, разом з писемним зобов'язанням сплатити наступних 20.000 долярів у якнайкоротшому часі з доходів із імпрез, влаштовуваних відділом.

Філядельфійський відділ ТУІА має за собою довгу традицію жертвенности на корисні цілі української спільноти. Починаючи від скромних стипендій, що їх уділювано українського походження потребуючим студентам технічних наук у 1950-их роках, відділ поширив свою харитативну діяльність на допомогу українським науковим установам, а згодом — у межах своїх можливостей — поширив цю допомогу на школи українознавства, студентські, молодечі та спортові організації, а також деякі громадські організації, які в опінії відділу, провадять корисну працю для розвитку української культури і науки. Тут треба також згадати і численні особисті допомоги визначним українським науковцям і громадським діячам, які, перебуваючи у важких фінансових обставинах, одержували допомоги з каси Філядельфійського відділу ТУІА.

З початком кампанії першої збірки фондів на заснування українських Гарвардських катедр і УНІГУ, Філядельфійський відділ ТУІА відразу включився в цю акцію. Усі члени управи Першого комітету ФКУ у 1968 році у Філядельфії — це члени відділу ТУІА (С. Чорпіта — голова; В. Медуха — скарбник; В. Шипри кевич — секретар; В. Винницький та М. Борецький — члени. Перший цей Філядельфійський комітет зібрав понад 50,000 долярів. Також з каси відділу було виплачено суму 10,000 дол., яка у ті часи була першим найбільшим датком, що його зложила якане́будь українська організація у вільному світі на цілі ФКУ, Фонду Катедр Українознавства при Гарвардському університеті. Тут треба ще додати, що поодинокі члени цього відділу також склали свої особисті 1000-долярові пожертви на цю ціль. Загальна сума, складена управою відділу та окремими членами філядельфійського ТУІА на Гарвардський Проєкт давно перейшла суму 50,000 долярів.

Жертвенність Філядельфійського відділу ТУІА не обмежується тільки до піддержки Гарвардського Проєкту. За час свого 38 річного існування відділ підтримував фінансово видання Енциклопедії Українознавства, наукову працю таких установ, як Український Католицький Університет у Римі, Український Вільний Університет у Мюнхені, місцеві школи українознавства, студентські, молодечі та спортові організації. Загальна сума цих датків вносить також десятки тисяч долярів.

В додатку до своєї харитативної діяльности, відділ також дбає про тісний товариський зв'язок між своїми членами. Кожного року управа відділу улаштовує пікнік, Ялинку та товариські зустрічі для своїх членів, їхніх родин та гостей, а також наукові конференції та виклади для ширшої публіки. Це товариське співжиття є мабуть однією з причин, що відділ ніколи не мав клопотів з виборами відповідних членів управ, які кожного року складаються із усе молодшого покоління, яке радо перебирає провід товариства від старших попередників. Молода генерація наших інженерів і науковців, займаючи високі позиції в американській індустрії та наукових установах набуває не тільки знання найбільш модерної техніки, але також набуває досвіду з адміністрації великих проєктів. Цим досвідом вона радо ділиться з українською громадою, даючи їй фахових, компетентних провідників і дорадників. Мабуть важко було б знайти у Філядельфії фінансову інституцію, громадську, молодечу чи спортову організацію, в яких українські інженери не займали б чільних становищ. Навіть такі чільні діячки Союзу Українок Америки, як Стефанія Пушкар, чи Лідія Дяченко — це українські інженери, члени ТУІА.

Фінансовою базою для харитативної та громадської праці Філядельфійського Відділу ТУІА є доходи з річних балів інженерів, які відділ влаштовує протягом 35-ти років свого існування. За цей час наші щорічні балі стали головною товариською імпрезою Філядельфії та околиці. Дуже часто балі відвідують гості з дальших місцевостей, як Вашінгтон, Вірджінія, Люїзі яна, Кольорадо, а навіть Канада й Австралія та інших. Великою атракцією наших балів є презентація дебютанток — звичай запозичений з американського світу, який одначе став дуже популярним по українських громадах на поселеннях.

Сороковини св. п. отця протоієрея Василя Джиджори

У сороковий день після відходу у вічність на 91 році життя о. Василя Джиджори, пароха церкви св. Юрія в північному Пітсбурзі, де він 23 роки ревно працював на церковно-релігійній і народно-громадській нивах, церковний комітет, очолений Михайлом Федорою, влаштував у пам'ять Спочилого в неділю, 5-го липня ц.р., поминки-сороковини. О годині 4-ій по полудні о. Юрій Апелард, теперішній парох цієї церкви, відправив панахиду, після якої в церковній залі відбулася півтогодинна програма з присутністю 65-ти парафіян та представників деяких організацій і установ: відділу об'єднання українців в Америці „Самопоміч" (Андрій Германський), української федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" на західно Пенсильванію (інж. Сидір Тим'як, Таїса Корчинська), Патріярхального товариства на західно Пенсильванію (С. Тим'як, Микола Сивий, Григорій Шаранєвич), Провидіння (І. Вачек) і Української радіопрограми на тристейтовий терен (інж. Михайло Комічак).

Після відкриття програми інж. Тим'як накреслив головні етапи життя бл. п. отця Василя, колишнього ветерана Української Галицької Армії, і його заслуги для Церкви і народу. Після Визвольних Змагань за Українську Державу Василь Джиджора вступив до львівської Духовної Семінарії і по чотирирічних богословських студіях і духовно-релігійній вихові прийняв у жонатому стані свячення з рук Владики Никити Будки в 1930 році. Працював св. о. отець Василь завідателем львівських парафій до 1944 року, опісля виконував священицькі обов'язки в Німеччині.

Приїхавши до Америки в 1950 році, працював о. Василь у парафіях у Скрентоні і Вілмердінгу; від 1962 року був парохом церкви св. Юрія в північному Пітсбурзі, Па., а 1985 році перейшов на пенсію і жив у Філядельфії, де й умер 24-го травня цього року.

Покійний був зразковим священиком-громадянином. Кволе й мляве життя парафії, що його він застав у згаданій парафії, треба було оздоровити, змінити й розвинути. Ці завдання він виконав якнайкраще: збудував з парафіянами величаву церкву в візантійському стилі, започаткував пляни будови Дому ім. Митрополита Андрея Шептицького для сеньйорів (цей дім уже вибудовано і чимало наших сеньйорів уже винаймають у ньому модерно влаштовані помешкання). За його допомогою відновлено в 1973 році діяльність відділу „Самопоміч".

Парафіяни під його впливом і разом з ним стали найкращими й найактивнішими членами новоствореної федеральної кредитівки „Самопоміч".

Отець Василь Джиджора зі своєю дружиною Антоніною, з дому Тузяк, давали щедрі пожертви на громадські і церковні цілі та підтримували змагання за патріярхальний устрій УКЦеркви. В 1987 році громада святково відзначила золотий ювілей їх подружнього життя, і отцеві Патріярх Йосиф надав відзнаку Крилошанина. У 1980 році західня Пенсильванія відзначила його як „Людину Року", а в 1984 році Владика Роберт Москаль відзначив св. п. отця почестю протоієрея і каноніка. Протоієрей Василь Джиджора дав приклад, як багато добра може зробити ревний і тактовний парох з добрим серцем, милою вдачею і практичним розумом, і як вдячними можуть бути йому його парафіяни і ширші кола громадянства за його жертвенну працю.

Після промови інж. Тим'яка, проф. Василь Ящун дав доповідь про Греко-католицьку Духовну Семінарію у Львові, в якій студіював і виховувався о. Василь Джиджора. Доповідач дав короткий нарис розвитку Семінарії, програми богословських студій і значення цієї установи для українського народу в Галичині, Югославії і на Закарпатті. З Духовної Семінарії, заснованої цісарем Йосифом II ще 30-го червня 1783 року за єпископа Петра Білянського, вийшло багато світлих діячів-патріотів, вчених богословів, філологів, етнографів, істориків (Гарасевич, Петрушевич, Огоновський, Качала і інші), публіцистів, письменників, поетів (Шашкевич, Могильницький, Устиянович, Лежегубський, і інші). Духовна Семінарія і її розвинута наслідниця в 1930-их роках — Богословська Академія, впродовж їх тяглого 165-річного існування видали з лав своїх студентів-питомців і настоятелів кілька митрополитів, десятки єпископів, сотні церковних достойників і тисячі священиків. Одним із них був бл.п. о. протоієрей канонік Василь Джиджора.

Отець Апелард у своїй промові англійською мовою дав характеристику духовних прикмет Покійного, підкреслюючи його скромність, доброту, тактовність і справжню любов до ближнього. Власне цими прикметами він з'єднав собі усіх парафіян не тільки байдужих, але й неприхильних йому в початкових роках його душпастирської праці в Пітсбурзі.

Наприкінці голова церковного комітету зреасумував заслуги св. п. о. Василя Джиджори англійською мовою, маючи на увазі деяких присутніх, що могли не розуміти як слід української мови. В кінцевому слові голова Михайло Федора підкреслив організаційний хист і визначні духовні риси Покійного.

Відспіванням пісні „Видиш, брате мій..." Богдана Лепкого закінчено програму цих сороковин. Пані церковного комітету подбали про солодке і каву для присутніх.

Василь Ящун

РЕПОРТАЖ ПРО Д. ШУМУКА ПЕРА С. ЯВОРСЬКОГО

У числі „Свободи" з 14-го липня ц.р. появився на першій сторінці репортаж про перебування в Оттаві Данила Шумука постійного кореспондента „Свободи" в Канаді Степана Яворського. — Ред.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ПАВЛО МІЛЮХ, член УНС Відд. 432-го в Торонто, Онт., помер 18-го лютого 1987 року на 85-му році життя. Нар. 14-го лютого 1902 року в Україні. Членом УНС став 1954 року. Залишив у смутку дочок: Патрикію Гатаніта і Стефанію Орлик. Похорон відбувся на цвинтарі Парк Лови в Торонто, Онт. Канада.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

СТЕПАН ДАНИЛЕВИЧ, член УНС Відд. 130-го в Асторії, Н.Й., помер 29-го травня 1987 року на 71-му році життя. Нар. 1916 року в Дрогобичі, Україна. Членом УНС став 1977 року. Залишив у смутку дружину Стефанію. Похорон відбувся 1-го червня 1987 року в крематорії у Форт Лодердейл, Фла.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

НАТАЛІЯ Г. ВАҐНЕР-ЯЩАК, член УНС Відд. 336-го Т-ва „Сокіл" у Клівленді, Огайо, померла на 60-му році життя. Народилася 1927 року в Клівленді, Огайо. Членом УНС стала 1944 року. Залишила у смутку доньку Моніку і сестру Юстину. Похорон відбувся 30-го травня 1987 року на цвинтарі св. Хреста в Пармі, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
В. Стригун, секр.